

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej stanowi wykonanie obowiązków ciążących na Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/2340 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych w odniesieniu do daty rozpoczęcia jego stosowania, zwanym dalej „rozporządzeniem 1286/2014”. Realizacja tych obowiązków sprowadza się do wskazania Komisji Nadzoru Finansowego jako organu odpowiedzialnego za nadzór, przestrzeganie i egzekwowanie przepisów rozporządzenia 1286/2014 oraz nakładanie kar administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia.

Przepisy rozporządzenia 1286/2014 w dużej mierze mają charakter techniczny, stawiając twórcom produktu PRIIP lub osobom sprzedającym taki produkt szczegółowo określone wymogi w zakresie tworzenia dokumentów zawierających kluczowe informacje w zakresie detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Niezależnie od faktu, iż rozporządzenie unijne, na podstawie art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, rozporządzenie 1286/2014 wprowadza regulacje wymagające implementacji do krajowego porządku prawnego, co zostanie dokonane w drodze nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196).

W art. 1 projektowanej ustawy proponuje się dodanie przepisów art. 3b-3d w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. Dodawany przepis art. 3b realizuje wskazuje Komisję Nadzoru Finansowego jako właściwy organ w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 1286/2014. Zgodnie z projektowanym art. 3c Komisja będzie uprawniona do nakładania, w drodze decyzji, kar administracyjno-prawnych, o których mowa w art. 24 ust. 2

rozporządzenia 1286/2014. Przepis art. 24 ust. 2 lit e rozporządzenia 1286/2014 określający wysokość nakładanych kar administracyjnych posługuje się pojęciem „całkowity roczny obrót jednostki prawnej, zgodnie z najnowszym dostępnym sprawozdaniem finansowym, zatwierdzonym przez organ zarządzający”. Jednakże ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, w której określono m.in. zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych jednostek nie występuje pojęcie „całkowitego rocznego obrotu”. W związku z powyższym proponuje się stosowanie pojęć analogicznych jak w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W odniesieniu do zakładów ubezpieczeń nakładane kary będą ustalane w zależności od przypisu składki brutto natomiast w odniesieniu do innych jednostek – w zależności od przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych.

Sankcje te mają charakter indywidualny. Z kolei w art. 3d przewiduje się upoważnienie Komisji do wprowadzania, w drodze decyzji, zakazów lub ograniczeń o charakterze generalnym, o których mowa w art. 17 rozporządzenia 1286/2014 - regulacje przeniesione zostały z art. 366 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844, z późn. zm.). Ponadto, powyższy przepis przewiduje skorzystanie z możliwości przewidzianej w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 1286/2014, wprowadzając obowiązek przekazania Komisji przez zakład ubezpieczeń dokumentu zawierającego kluczowe informacje przed wprowadzeniem go do obrotu. Takie rozwiązanie wynika z faktu, iż kompetencje właściwego organu uregulowane w art. 17 rozporządzenia 1286/2014 dotyczą wyłącznie produktów ubezpieczeniowych oraz praktyk zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Ponadto, na poziomie Unii Europejskiej obowiązuje zakaz systematycznej kontroli warunków produktów ubezpieczeniowych przez organy nadzoru. Zasada ta znajduje odzwierciedlenie w art. 21 ust. 1 akapit pierwszy obowiązującej obecnie dyrektywy 2009/138/WE Solvency II. Skutkiem tego jest brak bieżącej informacji otrzymywanej przez organ nadzoru o nowo wprowadzanych produktach ubezpieczeniowych, co może negatywnie wpłynąć na efektywność korzystania z kompetencji określonych w art. 17 rozporządzenia 1286/2014.

W ocenie projektodawcy, nie zachodzi okoliczność przewidziana w art. 22 ust 1 akapit 2 rozporządzenia 1286/2014 upoważniająca państwa członkowskie do niewprowadzania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego.

Jak wskazano powyżej, regulacje rozporządzenia 1286/2014 zostały wcześniej częściowo implementowane do krajowego porządku prawnego w drodze art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Mając powyższe na uwadze, celem ujednoczenia przepisów implementujących rozporządzenie 1286/2014, zgodnie z art. 2 projektu ustawy, proponuje się skreślenie art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Pierwotnym terminem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 1286/2014 był dzień 31 grudnia 2016 r. Jednakże wskutek odrzucenia przez Parlament Europejski w dniu 14 września 2016 r. regulacyjnych standardów technicznych określających elementy dokumentu zawierającego kluczowe informacje, Komisja Europejska w dniu 14 grudnia 2016 r. przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie 1286/2014 odraczające termin rozpoczęcia jego stosowania na dzień 1 stycznia 2018 r. W związku z tym, termin wejścia ustawy w życie został wyznaczony na dzień 1 stycznia 2018 r. (vide art. 3 projektu).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.